

in od mat. božj.), — ali: „Oh, Jezus je zapustil revni svet!“ (glej Dolinarjeve ned. pesm.)

Za prvo nedeljo po binkoštih: Pri darovanji: „Prerok serčno je zdišval“ (glej Potočnikove sv. pesm.), — „O devica! pomočnica“ (glej Praprotnikove pesm. in g. Riharjeve nap. od sv. obh. in mat. božj.).

Za praznik sv. rešnjega telesa: „Praznika svetega“ (glej Potočnikove sv. pesm.), — „Kristjani, veselimo se svojga Boga!“ — „Sion hval' odrešenika!“ (glej Dolinarjeve pesm. in nap. od praznikov), — „Cvetice ve!“ (glej g. Riharjeve nap. od sv. obh. in od mat. božj.) i. t. d.*)

Pesmi pri šmarnicah za Mariin mesec: „Častna roža! o devica!“ — „Glas iz serca poženimo,“ — „O Marija! lepši cvet!“ — „Češena mati in kraljica!“ — „O Marija, bod' češena!“ — „Kristjani! Marijo častimo!“ — „O kraljica družb nebeskih!“ — „Kako bi dost storili?“ — „Duša moja! pesem tvoja“ (glej Potočnikove sv. pesm.). — „O upanje mi lepo!“ — „Z nebes visok'ga trona,“ — „Marija preblaga!“ — „Veš, o Marija!“ — „Dajte hribi in doline!“ — „Nar bolj blaga, mila draga,“ — „Tisto gospo in devico jest ljubim“ (glej g. Riharjeve nap. od slave Marije device), — „Marija v tebe upam,“ — „O devica bod' češena!“ — „Češena kraljica!“ — „Marija ljubeznjiva!“ — „O Marija, naša mati!“ — „Kar koli rožic je na polju,“ — „Koga boš, o kraljica!“ — „Ko v jasnem pasu,“ — „Tebe, Marija, o mati premila!“ — „Slava Marii v nebesih visocih!“ — „Tebe, Marija! želim poslaviti,“ — „K tebi, o Marija, mati mila!“ — „O kraljica, pomočnica!“ — „V višavah kraljuješ!“ (glej g. Riharjeve nap. od mat. božj. in od sv. obh. in druge.)

Ave Marija.

Vse mirno je; v zvoniku milo „ave
Marija“ zapojó zvoná glasovi,
Da bi pozdravli mater vsi rodóvi,
Ki upajo po nji nebeske slave.

*) Bolj izurjenini pevcom in pevkam svetujemo za praznik sv. rešnj. telesa prelepe g. Riharjeve „himne in antifóne“, sostavne za moški in ženski čveteropev, in tudi razstavno za moški in ženski glas skup, katerim so tudi pridjani posamezni glasovi. Vse skupaj velja 2 gold. st. dn.

Združijo hitro se moči narave:
Tih vetrič, tamni gojzd, morjá valovi,
Pečine sterne, doli in bregovi,
In ptice vse pojó devici: „ave!“

Pozdravljam te tud' jaz, nebes kraljica!
Ti milosti si polna, o devica!
In blagoslovljena si med ženami!

O mati božja! prosi svoj'ga sina,
Da ko me zgrudi smertna bolečina,
Bom radoval se s tabo nad zvezdami.

Fr. Gerbic, učitelj.

P t i č i.

Prišla je vesela pomlad, ktere se veseló ljudje in živali. Ptíči, ki so po zimi hudo zmerzovali in stradali, pozabijo zdaj na vse pretekle reve in težave, ter so zopet presrečni in veseli. Po vertih in na polji, po zelenih gojzdh in logih se sliši od jutra do večera veselo petje ljubeznjivih živalic. Kdo bi bil tako lesen, da bi ga ti éversti glasi ne zbudili in veselili! — Zraven tega pa, da nas ptíči toliko veseló in kratkočasijo, nam tudi neizrečeno veliko koristijo, in nam tako rekoč pomagajo pridelovati naš ljubi vsakdanji kruhek. — In vender ljudje tako malo spoznajo in obrajtajo to veliko dobroto, ktero nam nakanjajo te uboge živalice. Ko bi ljudje to spoznali, bi gotovo ne lovili in preganjali teh nedolžnih stvaric, pa tudi doma bi jih ne zapirali v tesne kletke. Kakor otroci vidijo pri odrasčenih, tako tudi sami delajo, — in jih posebno veseli, ée spomladi naznajo kako ptíčje gnjezdo, da mlade poberó ali razmeéjejo, stare pa lové in terpinéjjo. — Kaj v takih zadevah stori skerbni učenik, nam ni treba preobširno razkladati. — Spominimo se, da je nekrat prišla senica z gosenco v kljunéku na okno šolske izbe, in nas je prav milo pogledovala, kakor da bi hotla reči učeniku: „Naroči vender učencom, da z nami, ubogimi ptíči, ne bodo tako neusmiljeno ravnali, saj tudi otroci nimajo radi, da bi jih kdo iz posteljice metal in jih dražil, — in jeseni tudi radi jedó sladko sadje, ktero jim mi zdaj varujemo, da jim ga ne požró merécsi.“ — Kako bi tedaj učitelj, posebno na deželi, mogel pozabiti, da bi vsako pomlad prav živo ne opominjal svojih učencov, da bi ubogim živalicam nikjer in ni-